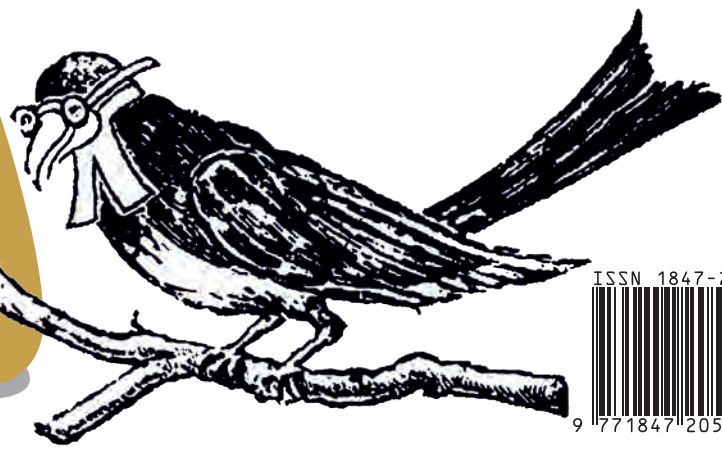

SRAKA

ISSN 1847-2052

9 771847 205002

Humorističko-satirični list • Izlazi jenput na leto od 1904. godine • Samobor, 6. veljače 2026.
200. Samoborski fašnik od 6. do 17. veljače 2026.

200

PETAK, 6.2.

TRG FAŠNIČKIH VELIKANA

PK Point

19:00 Otvaranje 200. Samoborskog fašnika: Sraka, Princ, Sudec i Fiškal – predaja ključeva, proglašenje Slobodne Fašničke Republike, povorka Fašničkih čestitara

20:00 **Gost večeri: SEVERINA**

FAŠNIČKI ŠATOR

22:30 **ŽELJKO BEBEK**

SUBOTA 7.2.

TRG FAŠNIČKIH VELIKANA

10:45 DZ Pikići

11:00 Viakić Samoborček, Sraka i sračići, Štulaši, Zagrebački bubnjari
*povorka djece samoborskih vrtića

1. povorka DV Izvor
2. povorka DV Mali prijatelji, DV Osmijeh, DV Dječji grad, DV Potočić
3. povorka DV Grigor Vitez

13:10 DZ Zagrebački anđeli
*Izbor obiteljske maske

16:00 DJ

18:00 Fašnički prijatelji: KUD Srce – Koprivnica, Društvo žena Reka – Koprivnica, KPU Kampanel – Kaštela, K.U.U. Čaplja – Podturen, Župski gospari gusari – Župa dubrovačka, Župske manjgure i manjci – Župa dubrovačka, Udruga građana Krč – Primošten, Halubajski zvončari, Kapelski krampusi iz Kapel pri Brežicama, Lučka žlahta (Fašjenk Dobova)
*Izbor pojedinačnih i grupnih maski

20:00 **Gost večeri: PLAVI ORKESTAR**

FAŠNIČKI ŠATOR

22:30 **NEDA UKRAĐEN**

SUBOTA 14.2.

TRG FAŠNIČKIH VELIKANA

10:30 DZ Smješkak

11:00 Viakić Samoborček, Sraka i sračići, Štulaši, Zagrebački bubnjari
*povorka učenika osnovnih škola

1. povorka OŠ B. Tonija, OŠ Mihaela Šiloboda
2. povorka OŠ Milana Langa
3. povorka OŠ Rude, OŠ Samobor

*Izbor obiteljske maske

18:00 DJ

Fašnički prijatelji: 1. Sportsko ribolovno društvo Galeb – Silba (Šibenska dila od pvoja), Koranti in orači Rogoznica – Ptuj, Udruga žena Štefanec, KUD Šartovac, KUD Repušnica, Makarska rivijera – Makarska, Hrvatska liga za hipertenziju, Etnološko društvo Prforcenhaus – Kostanjevica na Krki, Udruga žena Nit – Plitvička jezera, Korenica, Petrajski kurenti

Međimurske krave iz Novog sela na Dravi
*Izbor pojedinačnih i grupnih maski

20:00 **Gost večeri: MIACH I GRŠE**

FAŠNIČKI ŠATOR

22:30 **SAVRŠENI MARGINALCI**

TRG SRAKINIHALIŠANA

SUBOTE I NEDJELJE

7. i 8.2. **DJEČJI PROGRAM OD 11:00 DO 15:00 SATI**
Fašnička Lino art radionica, Šareni svijet – predstave, ples pod maskama, zabavne igre, maskote Pinokio, Micky Mouse, Miss Pigy, Zeko, priče, pjesme

14. i 15.2. Grafići art radionica, Šareni svijet – predstave, ples pod maskama, maskote Mačak u čizmama, Minnie Mouse, Pingvin, priče i pjesme, zabavne igre

3.2. 19:00 **PREMIJERA FILMA „200 GODINA SAMOBORSKOG FAŠNIKA“**
velika dvorana Kina Samobor

4.2. 19:00 **„NAŠA FAŠNIČKA DEGENIJA“**
Pametni fotkaju saki dan, a Tuzlaci samo na Fašnik, otvorenje izložbe Edina Tuzlaka, Galerija Prica

5.2. 19:00 **PROMOCIJA FAŠNIČKIH GLASILARICA RIČETA Z DOMAČE KUJHNE I SRAKE, BRENTA**
Ulica Ferde Livadića 9

7.2. 9:30 **FAŠNIČKO KOLO SAMOBORSKE ZIMSKE TRAIL LIGE**
start na Poljanicama

12.2. 19:00 **„POKLADNE ŠALE JOSIPA KOMPAREA“**
otvorenje izložbe, Samoborski muzej

14. i 15.2. **7. FAŠNIČKA LIGA PRVAKA & 2. TURNIR PADEL BEDAKA**
prijave do 6. 2. 2026. na mail: info@skstars.com ili broj mobitela: 091 3378 814

ZAGRIJAVANJE PERJA

22.1. 18:00 **„FAŠNIK KROZ OBJEKTIV“**
otvorenje izložbe Gradske knjižnice Samobor, Odjel za odrasle

30.1. 19:00 **SAMOBORSKI FAŠNIK KROZ OBJEKTIV JOSIPA GRĐANA**
otvorenje izložbe u Otvorenoj galeriji Samoborskog muzeja (Vila Allnoch)

2.2. 17:00 **„LICA I PODLICA FAŠNIČKIH LIKOVA“**
otvorenje izložbe učenika i profesora u predvorju Ekonomske, trgovačke i ugostiteljske škole

NEDJELJA 8.2.

TRG FAŠNIČKIH VELIKANA

10:30 Dječji gosti: DV Maksimir Teddies, Svetojanske mažoretkinje, DV Dječji koraci, DV Maksimir Tratinčice, DZ Bajka, Grupa Helen Doron, KUD Croatia, DV Zvončica – Viškovo, DZ Kiklći i Genijalci, PK Balans Code
*Izbor obiteljske maske

15:00 Povorka mjesnih odbora i gradskih četvrti: MO Klake, MO Bobovica, MO Celine Samoborske, GČ Centar, MO Mala Rakovica, MO Rakov Potok
*Izbor pojedinačnih i grupnih maski

18:00 **Gost večeri: MATE BULIĆ**

FAŠNIČKI ŠATOR

20:00 **GAZDE**

PETAK, 13.2.

TRG FAŠNIČKIH VELIKANA

18:00 Fašnik Trk, u suradnji s

19:00 Predstavljanje maskiranih grupa srednjih škola: Ekonomska, trgovačka i ugostiteljska škola, Gimnazija A. G. Matoš
*Izbor pojedinačnih i grupnih maski

20:00 **Gost večeri: PARNI VALJAK**

FAŠNIČKI ŠATOR

22:30 **LIDIJA BAČIĆ**

UTORAK, 17.2.

TRG FAŠNIČKIH VELIKANA

19:00 Fašnička povorka
*dodjela nagrada: Srakino gnezdo, Fašničke galge, Fašnička liga prvaka
*predstavljanje i izbor najboljih pojedinačnih i grupnih maski

19:30 Izvlačenje dobitnika Srakine nagradne igre, fašničke tombole

20:30 Izvlačenje nagrada „Fašnika putovnica“
*Sudjenje Princu Fašniku
*Vatromet

Gost večeri: DUBIOZA KOLEKTIV

FAŠNIČKI ŠATOR

ŽELJKO SAMARDŽIĆ

Sraka, humorističko-satirični list

Izlazi prigodno.

Nakladnik: Turistička zajednica grada Samobora - **Adresa:** 10430 Samobor, Trg kralja Tomislava 5 - **Tel:** +385 1 3360 044 - **e-mail:** visit@samobor.hr
Za nakladnika: Iva Pehar - **Glavna i odgovorna urednica:** Ivana Kokot - **Izvršni urednik:** Zoran Perović - **Grafički urednik:** Mihovil Bastijančić - **Suradnici:** Branimir Dorotić, Zvonimir Friganović, Ana Gezi, Miro Georgijevski, Roko Idžojić, Ivica Jambrešić, Borislav Josipović, Lada Lokmer, Ratko Maričić, Mojmir Mihatov, Ivek Milčec, Damir Novak, Zoran Perović, Živko Prodanović, Srećko Puntarić, Emil Strniša i Zdravko Škrapec.

Naklada: 1000 komada - **Tisak:** Edok d. o. o Samobor

200 fašničkih let

Gusle cvile, bubanj lupa
200 leta mi smo skupa -
200 leta smeha, šale
za velike i za male,
za maškare sake fele
kaj su larfu na se dele.
200 leta bedarije,
laži, špota i norije,
pak istine, mudrih reči
kaj ih ne smeš navek reči.
Sikakva su prešla leta,
al' fašniku to ne smeta -
čim je teže, mam je leže
gda vre misli k smehu beže.
Fašnika smo fletni tvorci
mi spametni Samoborci:
nafčil nas je teg zanata
naš fašnički harni tata,
čuvar navade nam stare -
preštimani Joc Kompare!
Zdavnja se još pamti fešta
gda je Joco dopal rešta:
bil je fakin, vrag ga zel,
brnjice ministrim del!
I poklem je bilo gusto,
a da ne bi bilo pusto
zmišljena su dva bedaka -
Fašnik Princ, a žnjim i Sraka -
pak ve oni bitke vode
da bu fašničke slobode.

Precedniki, cari, krali
pred njima su v kal opali,
smejao im se celi svet
čez minulih 200 let!
Samoborski fašnik, zna se,
zabava je prve klase.
Cifer cafl, puter krafl
sitna žica, tamburica,
greblica i gibanica,
češnovka i pečenica,
bermet, vino i žganica,
jela, pića sake vrste
za polizati si prste.
V Samoboru navek bude
zabave za dobre ljude,
popevkih i zdravog smeha
puno šege, nekaj greha,
maskiranih balih, tancih,
treznih ljudi i pijancih
kaj od sikud dobežiju
da navadu održiju,
da skup z nami ponoriju
i dušu si odmoriju.
Se nek zgine i nestane
samo fašnik nek ostane:
kak je bilo 200 leta,
tak naj bu do kraja sveta.
Živeli!

Zoran Perović

Sretan vam bil 200-ti fašnik!

Čarobnjak iz SamoborOza

Vremešna Urša Ez kao djevojčica ostala je rano bez roditelja pa tako i bez ultrakršćanskog odgoja. Stolovala je u jednom od mandata pri staračkom

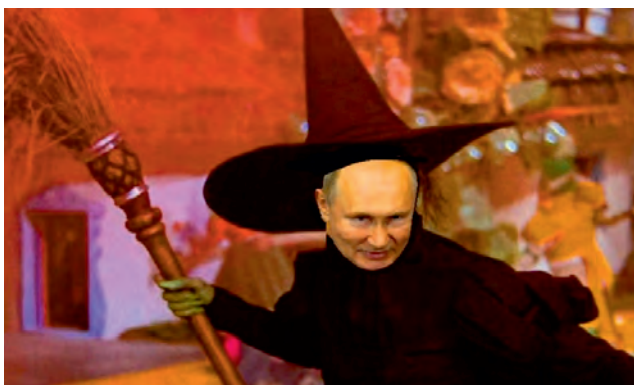
Domu europskog parlamenta u Bruka-selu i društvo u igri žetončićima pravio joj je umiljati rasni Dalmatinac Hvarski, kojeg je njihov svadljiv susjed, Modrooki Sinjski više puta ošinuo jezikom. Na to ga je Dalmatinac ugrizao za

dušu, te je pokušao ishoditi od Ustavnog šintera njegovu eutanaziju. Bezuspješno, po liku i djelu, što je bilo vidljivo po visećem odjelu.

Vremešna je Urša maštala nad maštilom obećanja o nastavku mandata „iznad duge“ i zbog toga je prigrllila Plenkyja kao sjevernokorejski Kim Jong-un južnokorejskog Lee Jae Myunga. Zнала je dobro da bi se i Plenky vau volio naći „iznad duge“, ali također je znala da je pametno prijatelja držati sebi blizu, a suparnika još bliže.

Iznenada se tijekom nenajavljenog naleta orkansnog vjetrova s Istoka, koji donese na raketi Zelenku vješticu, baba Urša omami i onesvijesti, te počne sanjati da se Tornado parlament diže visoko iznad zemlje ka žutim zvjezdicama i nosi je u čarobnu zemlju Hrvatistan daleko za cijenama, iznad oblaka. Kad se ondje zatekla s Plenkyjem, baba Urša amortizirala je

slijetanje parlamenta u Hrvatistan krupnim novčanicama koristeći nevolje male Zelenke, vještice s Istoka, kojom prijeti veliki Putko, zla vještica koja želi cijeli Istok za sebe, a kasnije i sve ostalo.

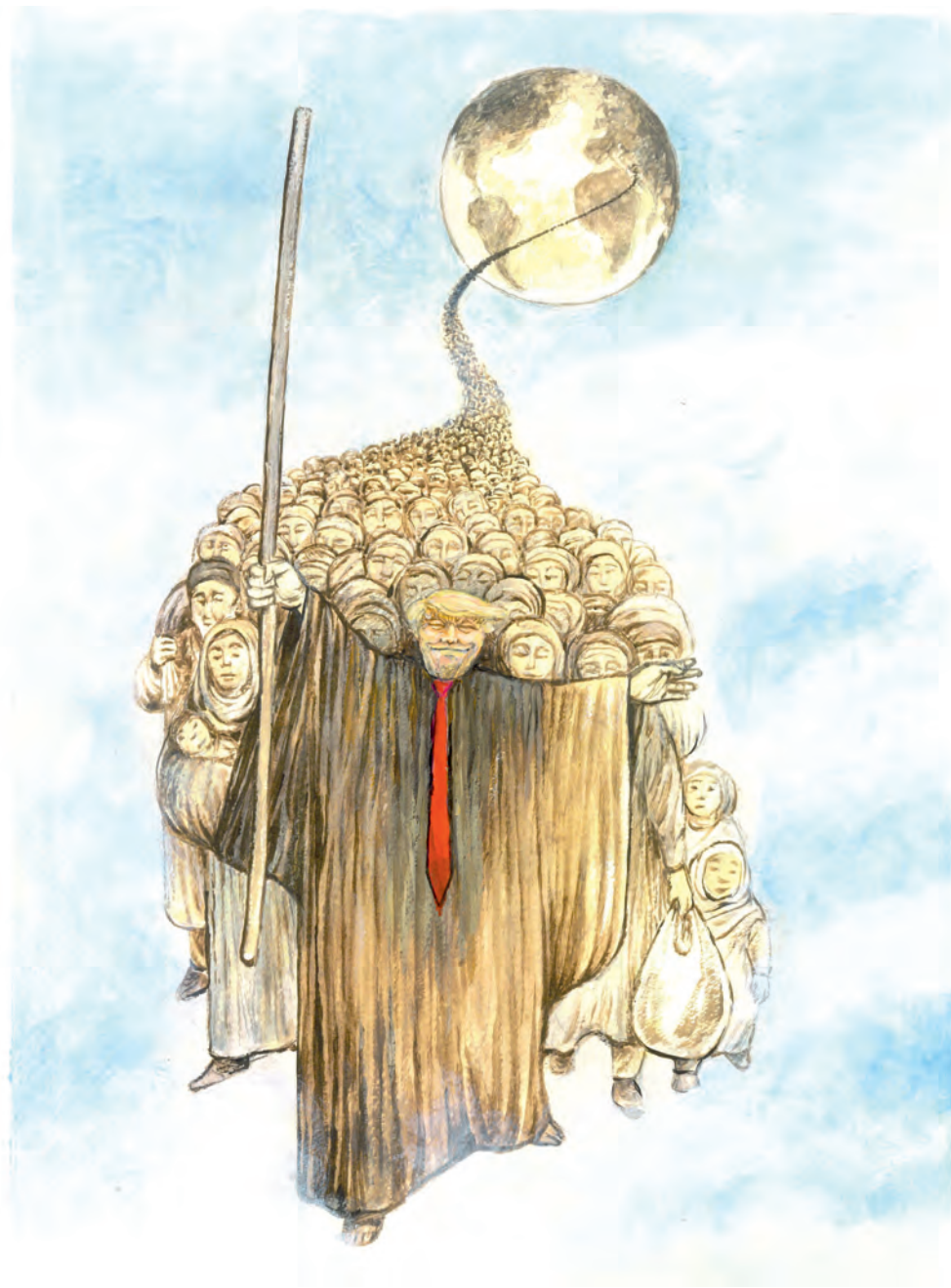

No u čudesnom svijetu Hrvatistana, baš za vrijeme karnevala, obitava je i Dobra vještica Sraka, koja joj je dala stare papuče i domaću putovnicu ostale za Zapadnom vješticom Federicom M., dobro financijski fudranoj na visokim potpeticama, a koje je babi Urši pružala zaštitu sve dok je nisu otkrili s prstima u pekmezu. Da bi Parlament mogla vratiti u Bruka-selo, Urša je zatražila pomoć od Princa Fašnika koji živi u tajanstvenom SamoborOz gradu, u koji se stiže putem žutih šećerom posutih kremšnita. Na tom putu Urša je upoznala nove prijatelje: Strašila Dona Trampa koji nema mozak, Limenka Bibi Benja koji nema srce i Strašljivog NatoLava Marka s praznim šmajserom.

Princ Fašnik, kao i svaki gentleman, obećao je babi Urši pomoć, ali tek nakon što Sudec uvidom u dotadašnje događaje donese pravomoćnu odluku. Nakon kratkog vijećanja odluka je donesena. Strašilu Donu Trampu oduzeti će se imovina i dati hrvatistanska mirovina kako bi mu iz guzice napunilo glavu, Limenko Bibi Benja će Goli tucati teškom macom sve dok otok ne dobije oblik srca, NatoLav Marko ide Anusiću na obuku vojnog roka kako bi bio brana Putku sa Istoka.

Zadovoljna osta samo baba Urša, prevejana namiguša, probudivši se s osmijehom na licu, a umjesto Dalmatinca sad miluje pudlicu.

Emil Strniša Cipalov

PISMO MAJCI

ili Ja sam "mali iz Europe"

Kad odrastem mama, bit ću u Europi,
po europskoj, finoj živjeti ću stopi.
Neće više biti vrhnja niti sira,
kolinje me naše previše ne dira.

U Europu idem raširenih ruku
jer bez nje bih bio na vodi i kruhu.
Mjesto crnog kruha jesti ću kolače,
pokazati svima svilenkaste hlače.

Neće više biti ovih naših kuna,
a bogami niti domaćih tajkuna.
Mađari i Nijemci postat će mi braća,
pa se stara povijest tako - opet vraća!

Postati ću odmah, naglo preko noći
jako važna mustra na zemaljskoj ploči.
Europsku ću odmah dobiti adresu,
a da nisam prošao niti - Dugu Resu!

Zvonimir Friganović

SLIKA NAŠEG PREDSJEDNIKA (Zokijeve mudre misli)

- „Najbolji državnici na najzahtjevnije poslove dolaze u pravilu nespremni jer nisu svjesni što ih tamo čeka.“
- „Ja sam na aktualcu bio potpuno nesvjestan da postoji takva zakonska odredba, da svi moraju biti sigurnosno provjereni... Zastupnik (opp. Đakić) je znao što pita, ja sad definitivno znam što je pitao“...
- „Ja sam iz težačke, siromašne obitelji iz pasivnog kraja.“
- „Danas su ljudi u Hrvatskoj gladni pravde, a tek onda novca za plaćanje računa.“
- „Odlaze matematičari, fizičari... To je veliki gubitak, ali nije to trbuhom za kruhom, nego glavom za šansom.“
- „To će biti izbori magle, teško će biti razabrati tko tek lijepo priča, a tko je uistinu spreman preuzeti odgovornost.“
- „Mi nismo Prnjavor, neka se nitko ne uvrijedi, mi ne slavimo cajke, mi ih suzbijamo i to će biti dio našeg programa“.
- „Ne znam koju ću mirovinu uživati, trudili smo se ukinuti ove povlaštene, ali je Ustavni sud to srušio – ne ide brate!“
- „Nismo ispunili sva očekivanja – vlast o kojoj se priča u superlativima i da je ispunila vjekovne težnje dok je na vlasti obično nakon toga završi u blatu.“
- „Kad jednom odem s vlasti, želio bih da me ljudi ne pamte po ničemu.“
- „Čak i da ne radimo ništa, nešto će se dogoditi“
- „Očigledno smo svi prepušteni slučaju, a država koja je prepuštena slučaju je slučajna država.“
- „Nije Ustav cijena benzina da se mijenja svaki ponedjeljak.“
- „Nas drugi ne vide onako kako mi vidimo sami sebe.“

NAŠI INDIJANCI

Predsjednik – Konjanik bez konja
Premijer – Ovca koja grize
Ministar vanjskih poslova – Komarac koji zuji
Ministar unutarnjih poslova – Tajanstvena krtica
Ministar demografije – Miš koji muhe broji
Ministar znanosti, obrazovanja i mladih – Ludo ždrijebe
Ministar rada – Hod po žeravici
Ministar prometa – Vlak bez voznog reda
Ministar pravosuđa – Zlatno tele
Ministar gospodarstva – Jaguar bez zuba
Ministrica kulture i medija – Misterija bez tajne
Ministar branitelja – Srebrna ruka
Ministar prosvjete – Sova bez glave
Ministrica zdravstva – Zlatna prašina

Živko Prodanović

ZOHRAN I ZORAN

Ima jedan Zohran, taj u Njujorku živi. Gradski je čelnik od glave do pete, pristojan momak, naočit, obrazovan. Sve nade polaže u sebe, da služi gradu i građanstvu svom. Od jutra do mraka radi i brine se kako da svakom Njujorčaninu život zasladi. I protiv poreza. I da jednakosti bude. Bori se za pravdu i male ljude.

Ima i jedan Zoran, taj u Zagrebu živi. Državni je čelnik od pete do glave, riječi mu svakojake iz ustiju izlaze, očit je po stasu, još očitiji po glasu. Obrazovan, često (bez)obraz(an), a ovan (koji bode i pika gdje i koga stigne). I on od jutra do mraka radi. O čemu se brine? To nitko ne zna i jasno nam to nije. Ali jasno je da mu politika služi da riječima svašta sije. Nema tu mira. Niti bontona. I razmišljam si ovih dana – hoću li put Njujorka? Ili ostajem u Zagrebu? Zohran ili Zoran? Pun dobre namjere ili obraz-ovan? Sva je sreća da nit' o jednom od njih dvojice ne ovisi život moj pa ostajem vjeran sebi i gazda svoj!

Ljennimir Pačić

SRAKAPRESS

Donji Piškurevci, 5. velječe 2026.

Premda ne ostvaruju postavljeni cilj o ugovaranju Kolektivnog ugovora s poslodavcem, samoborski sindikalisti koji djeluju u podružnici Grada Samobora, ostvaraju iznimne rezultate u animiranju članstva na području sporta, kulture etc. Sportske manifestacije poput *Zdizanja tekućih utega*, *4 skakaonice* i druge, postale su dobro poznata sindikalna tradicija, a tu su i kulturni programi poput *Tri fašnička tenora* i *Poezija za šankom*. Pred samu objavu lista stigla nam je sjajna vijest: na Međunarodnom natječaju za izbor najbolje fašničke maske u Donjim Piškurevcima u konkurenciji 15 263 sudionika, naši su sindikalci osvojili 1. nagradu pod nazivom *Zlatna voža* za izuzetno osmišljenu i realiziranu grupnu masku *Žedna menažerija*.

Čestitamo!

SINDIKALNA
POSILA

Trump na Fašniku

Samobor, 6. veljače 2026.

Iznenadno i nenajavljeno, kao što mu je i inače običaj, američki predsjednik Donkey Trump sa suprugom, povodom održavanja 200. Samoborskog fašnika, stigao je u službeni radni posjet SFR (Slobodna Fašnička Republika). Na samoborskom letalištu Gmajna kraj Male Rakovice, visokog gosta su

dočekali fašnički suveren Princ Fašnik s partnericom Srakom, a poznati glazbeni sastav *Slavagorski mališani* tim povodom je održao i prigodni umjetnički program otpjevavši gostima poznati zagorski evergreen *Vužgi, vužgi, vrak te skelil*. Nakon upoznavanja i otkrivanja mnogih karakternih sličnosti, poglavari nisu skrivali međusobne simpatije, a u trenutku iskrenosti, podgrijan Žganjerovom graševinom, Princ je svome gostu iskazao neskriveno divljenje:

- Jebi te vrak, pa ti si bol nor nek ja!

Ipak, kako javljaju insajderi, susret je začinio i manji incident; naime, otkrivši u Slobodnoj Fašnikoj Republici nemjerljive resurse smijeha, šale, vrhunske ugostiteljske ponude i dobre zajebancije, na oproštajnoj večeri pri Gabreku, američki predsjednik je, pred svjedocima, otvoreno zaprijetio svome domaćinu:

- Čuj, ovo ovdje je potrebno Americi i američkom narodu, ovdje se nalaze strateški resursi smijeha i zajebancije koje nam moraš prepustiti i abdicirati u moju korist. Ako ne prihvatiš prijedlog, naši Delta Force buju te skurili na pokladni utorak, bez suđenja!

Kakav će biti dalji razvoj međusobnih odnosa – živi bili pa vidjeli!
by Žiga

Pisma čitatelja

ZA TRIDESET ŠKUDA

Kaj ste ludi – ludi? Kaj ste od našega Zumbura naredili? Veeeliku spavaonicu! Od grada ste naredili i veeeliku pozornicu! Tu se navek lumpa, svira, saki svetek nemremo ni do trga doći, sakega se tu nabere, da ne velim – napije i nasere! Kaj ste ludi – ludi? Od lepoga grada scenu delati? Kaj stejd očete imeti? Kaj je bolše – od finega sveta – hračkaše i pijandure trpeti? Kaj više nigdar ne bu mira v ovi kotlini? Pa kaj se se mora zbetonirati? Livade i pola v krletke pretumbati? Kaj ni trebalo malo više vijuga napeti? Pak Zumbura sačuvati od betona i garaža? I ludih ludi i seraža. Pa kaj je navek i od navek isto? Da se saka duša prodati da? Za trideset škuda. A joj nama!

Ljnimir Pačić

RIŠE I PIŠE: IVICA JAMBREŠIĆ

MOJA BABA (2)

Sićate li se priče iz prošlog broja o mojoj babi i o onome kako je dida posta alkoholičar. Sićate! Eeeee, pa ima još! Samo pažljivo pročitajte.

Dakle, nakon sedmodnevnog opijanja dida se vratija kući, ali nekako nije više bija svoj. Baba je, naravski, nastavila sa svojim dociranjima i onda je dida odjednom posve nesta. Nije moga to trpit! Kako ga nije bilo duže vrime, baba je pokrenula potragu: prvo je obašla sve birtije od Šibenika do Splita, ali didi ni traga. Onda je dala oglase u štampu i na radio, ali kako nije bilo rezultata, na kraju je stvar prijavila policiji. Ljudi su po selu svašta pričali: da je dida od silne nevolje i torture šenija pameću i da je sveza kamen oko vrata pa se bacija u more. Drugi su govorili da je naša neku šesnu Čehinju i oša s njon u Brno, a neki su se kleli kako su ga u Sitnom Donjem vidli kako putuje s Ciganima. Naravno ništa od toga nije bila istina; poslin se ispostavilo da je naletija na grupu mladih ljudi šta su se spremali u Irsku, pa je slušajući njih, diga cilo bankovnu ušteđevinu, kupija kartu za Rajan Era i zaputija se drito u Dablin. Tamo se zaposlija ka škovacin, ali je u slobodno vrime počea raditi i na vlastitom uzdizanju: naučija je engleski, kupija laptop i, uopće, pretvorija se u pravog, uljuđenog Europljanina. Ali cilo vrime ga je prala nostalgija za rodnim domom, dalmatinskom spizom i pravom bevandom. I odlučija se vratit!

Uletija je na vrata bez kucanja (ipak je to bila njegova kuća), onako neobrijan, a vidlo se je da je i prilično smrša, držeći laptop pod rukom, i zagudija:

- 'morning!

Baba je, po običju, nešto čeprkala oko špakera s kuvačom u ruci. Čuvši pozdrav, naglo se je okrenila, zinila ka som, a kuvača joj je ispala na pod. Kad se malo pribrala i vidla ko je na vratima, raširila je ruke i poletila didi u zagrljaj. A onda se odmakla i pitala:

- Dida moj, dida moj... Jesi li to ti? E kad me nije slag strefija neće nikad. Eeee, a kako to govoriš?

- E, moja baba, došlo je novo vrime. Govor se prominja...

Ako očeš u Europu moraš i jezik prominiti.

- Ajme, a što to sada znači?

Dida otvori laptop i nastavi: Vidi... Prvo upališ komp ili mob... Malo surfaš po Fejsu i odma tražiš frendšip. Kada ti se neki frend javi, ti mu odmah pošalješ svoj selfi ili neke pikčers preko mesinđera ili votsapa, a njegove isto tako moreš spremi u svoju galeri. Ako ti se neki song sviđi moreš ga odmah sejvati da se ne izgubi i možeš ga poslati na mejl bilo kome. Sve to možeš i daunloudati.

Baba - Ali... ali...

- Čekaj, ima još! Upravo sam otvorja veb stranicu i tik tok a ima me na jutjubu ili jubitu - nisam siguran. Pošalji i rikvest...

Baba ga prekinu, nasmija se pa reče - A da ja tebi nešto kažem, pametnjakoviću. Znadeš li ti što je to loš seks ?

Dida - ???

- Loš seks je situacija kad si ti gore, a doli, ispod tebe nema nikoga... To znači - ti si ap, a daun nema nikoga. Eeee, to ti je loš seks!!!

Dida - *&^#><x!!!

Z. F

KRATKA

- Ju je?

- Je ju!

SVETA

MOKRA

...a onda mi je rekla jednu rečenicu koja me oborila s nogu. Lijep zimski dan i nas dvoje. Snijeg i romansa na Sljemenu. Vibracije u zraku mogle su se osjetiti na kilometre. Već umorni od šetnje, potaknuti sentimentalnim osjećajima, krenuli smo u našu toplu kućicu na vrhu brijega. Vatra je veselo pucketala među nama.

Potaknut snažnim osjećajima rekao sam joj: *Zbog tebe bih skočio iz najveće vatre u najdublju vodu.*

Bilo joj je jako drago... A isto je rekla: *Lako je tebi kad si ti s mora !!!*

Friga

SUHA

Jučer navečer me je suseda pozvala da vjutro, gda joj muž prejde na posel, dojdem k njoj. Celu noć nis spal! Jedva sam dočekal da svane, stuširal sam se, obrijal, nadišal...

Bože mili, nije mi dala ni - kave!

VJEČNA

Upoznali su se na faksu, onda su hodali nekoliko godina, zaposlili su se pa su se oženili, postali roditelji i podigli na noge troje djece, radili do mirovine i poslije živjeli do kraja života.

NEVINA

Ona se zvala Nevena i bila je nevina. On se zvao Mirko i bio džentlemen pravi, nije ju taknuo nigdje drugdje osim po glavi.

NEDOUMICA

Bil sam vu šetnji. Šetal sam skoro jenu vuru, pak sam se i umoril. Kak sam bil blizu jenoga kafića koji je vu sklopu jenoga marketa, odlučil sam se odmoriti i okrepiti. Na izlazu iz marketa spazil sam suseda. Prešed je kraj mene kak da me nema.

- *Kaj je? Kaj smo vu svadi?* pitam ja njega.

Malo se je trgnul pa je rekel:

- *Ma nismo nek sam se zamislil.*

Zanimalo me kaj ga muči, pak sam ga pozval v kafić da mi na toplom veli kaj ga gnete. Malo se je nečkal, ali je ipak pristal. Seli smo za stol i naručili. Ja sam naručil gemiš, a on kavu, kaj me jako začudilo. Jer on uglavnom pije pivu! I počel je z objašnjenjem.

- *Dobil sam nove tablete za šećer. Doktor mi je objasnio da z tim tabletama šećer izlazi kroz mokraću. Ali se mora prati alatka jer bi moglo doći do svrbeža, crvenila i peckanja. Nakon dva tjedna se to i dogodilo. Pak sam onda opet otišed k njemu. Prepisal mi je nekakvu mast. I došli smo do zaključka da bi možda bilo najbolje da posle svakoga pišanja se to opere. I tu sad nastaje problem. Kaj ak sam negde vu kafiću ili marketu pa moram iti pišat. Kak da obavim pranje. Daj si zamisli tu sliku! Ja stanem pred lavabo i perem alatku, a vu tom momentu neko dojde. Pa kaj bi si čovek mislio? Ili bi dobio po tamburi ili bi zaradio kakvu prijavu. Mislili bi ljudi da sam egzorcist.*

Zamislil sam tu sliku, malo se stresel i rekel:

- *Kakti prvo, ni egzorcist nek je egzibicionist. A mislim da ne moraš baš prati nek samo zbršeš z papirom. Zato bi trebal iti tam di moreš vrata zapreti.*

- *Tak je!! Mala, daj jen turbo gemiš i jenu debelu pivu!* - oduševljeno je zakričal i zagrlil me.

CRO TURIZAM – SVI ZA JEDNOG,
JEDAN ZA SVE!

Kokoš ili jaje

**Nitko ne zna pravo reći,
dilema još traje,
što je prije moglo biti -
ili kokoš ili jaje?**

**Sigurno je da iz jaja
malo pile na svijet gleda,
ali koka jaje snese
stog' se tvrdnji takvoj ne da.**

**Ili kokoš ili jaje?
Različito oči vide...
Ja se sjetim davnih dana
i riječi mog dobrog dide:**

**Za voditi sritan život
- moto je iz moga kraja -
tribaš imat pravu koku,
a bogme i - dobra jaja!**

Z.F.

NOGE

Ivek dolazi s polja, sedne na stolec, skine cipele i dene noge na stol.

Barica ga grdo gleda, a on kak ispriku ispali:

- *Noge su mi mrtve!*

- *Je, po duhi mi se vidi da su hmrle pred keden dan!*

STIROPOR

Dolazi Jurek doma prilično našvasan i zakriči:

- *Vericaaa, pak su ti kokice neslane!*

- *To je stiropor, govedo pijano!*

REŠILE SE...

crnohumorna fašnička priča

Vladek je bil medicinski tehničar i delal je v jednoj velikoj zagrebačkoj bolnici. Bil je dober čovek i rada je pomagao familiji i prijateljima gda je trebalo, kulike god je to bilo moguće. Jedno jutro mu je zazvonio telefon i gda se je javio z druge se strane čuo glas:

- Vladek, Vladek, si to ti ?
- Dobro jutro! Da, Vlado je na telefonu, izvolite, tko me treba?
- Jooooj, fala Bogu da sam te dobila Vladek... Ovde je kuma Bara.
- Oooo, kumica draga – razveselio se je Vladek. – Drago mi je da vas čujem. Kak ste, kaj ima novega?
- Vladek dragi, niš dobrega... Trebam pot hitno tvoju pomoć.
- Dobro, recite kaj je, pa bumo videli jel morem kaj pomoć.
- Vladek... Moj Ivek... Znaš da se ni baš preveć pazil, a i pijača je napravila svoje i ve ga je fest stislo, boli ga, javče... Prosila bi te da mu probaš zrihtati pregled kod tvoga šefa, on je doktor od zanata. Ak' pe redovnim putem, niš ne dočekaš.
- Joj, kumica, znate... – štel se je nekak zvleć Vladek.
- Vladek, niš mi naj povedati! Ja sam te na krstu držala, tulike put sam pomogla tvoji mami i na polu, i perje čehati i kaj god je treb... Moraš mi pomoći!
- Dobro, kuma, bum se javio – otpovrnuo je Vladek i istog časa se otpravio u šefovu ordinaciju. Našao ga je, ispričao kaj je na stvari i zamolio ga za uslugu.
- Aaaaaah - uzdahnulo je doktor. - Stvarno imam previše posla. Ali ti si mi jedan od najboljih suradnika pa ću učiniti kako tražiš.

Posegnuo je za rokovnikom, pažljivo pregledao bilješke i onda rekao:

- Gledaj, preksutra radim popodne, od 14. Budem došao malo ranije pa ćemo onda to obaviti. Ali, molim te, ovdje morate biti točno u 13 sati kako bih imao dovoljno vremena i za pregled i za ostalo.

Vladek je mam odbežao i nazvao kumu Baru te napravio dogovor o pregledu. Posebno je naglasio:

- Kuma, lepo vas prosim, preksutra u 12 u i Ivek morate doći u bolnicu. Razmetite?

Za par dana u zakazano vreme Vladek je cupkal na bolničkoj porti, ali njegovih kumih ni bilo.

Nakon desetak minut nervozno je zgrabio mobitel i nazvao kumu:

- Kuma, lepo sam vam povedao da morate biti točni, a vas još ni...

- Rešile se... – došao mu je odgovor z druge strane.

- Kaj se je rešile? – zbunjeno je pital Vladek.

- Se, se se je rešile! – rekla je kuma.

- Kak se je rešile???

- Hitil se je!

- Kam se je hitil?

- V zdenec!

- Bože dragi, pa kak se je hitil? – snebivao se je Vladek.

- Na glavu!

Vladek ni mogao doći k sebi, prekinuo je spominek i odbežao na posel kojega je navek bile čudaj. Ali, u toj svoj zbunjenosti i brzini, zaboravio je pri šefu otkazati pregled. A doktor je čekao pa i gda nakon akademske četvrti ni bilo ni Vladek ni pacijentih, nazvao je svega podređenog:

- Vladek, gleć, sad je već jedan i petnaest i još nema ni tebe ni pacijentata.

A lijepo sam te molio...

- Oprostite, profesore – promucalo je Vladek – ali, rešile se!

- Kaj se je rešile? – iznenađeno je pital doktor.

- Se, se se je rešile!

- Kak se je rešile???

- Hitil se je!

- Kam se je hitil?

- V zdenec!

- Bože dragi, pa kak se je hitil?

- Na glavu!

Doktor, kak da je ostal paraliziran, ni više rekao niti reč, ostajući zbuljen u neku nevidljivu točku na suprotnom zidu. Nakon otprilike pol vure na vrata je zakucala i ušla sestra Sonja:

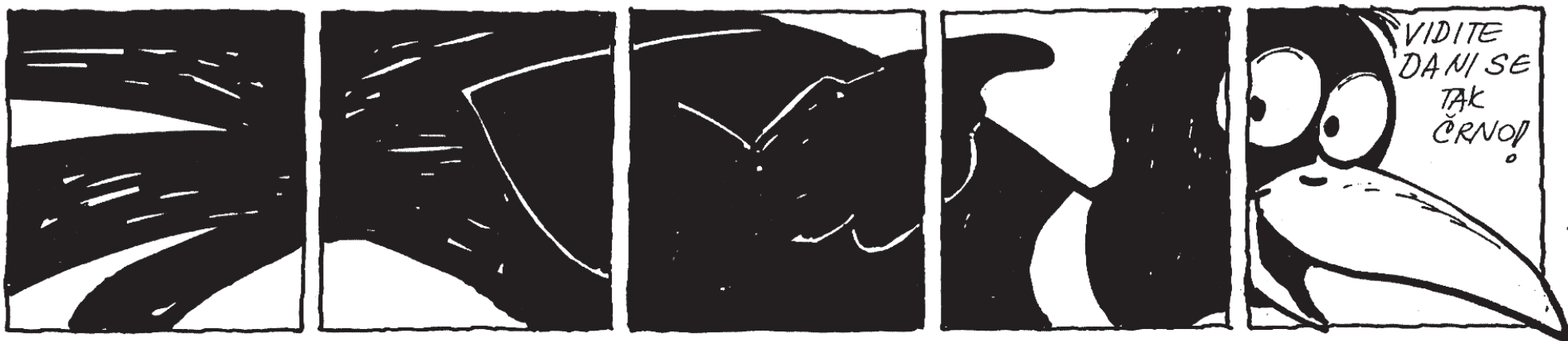
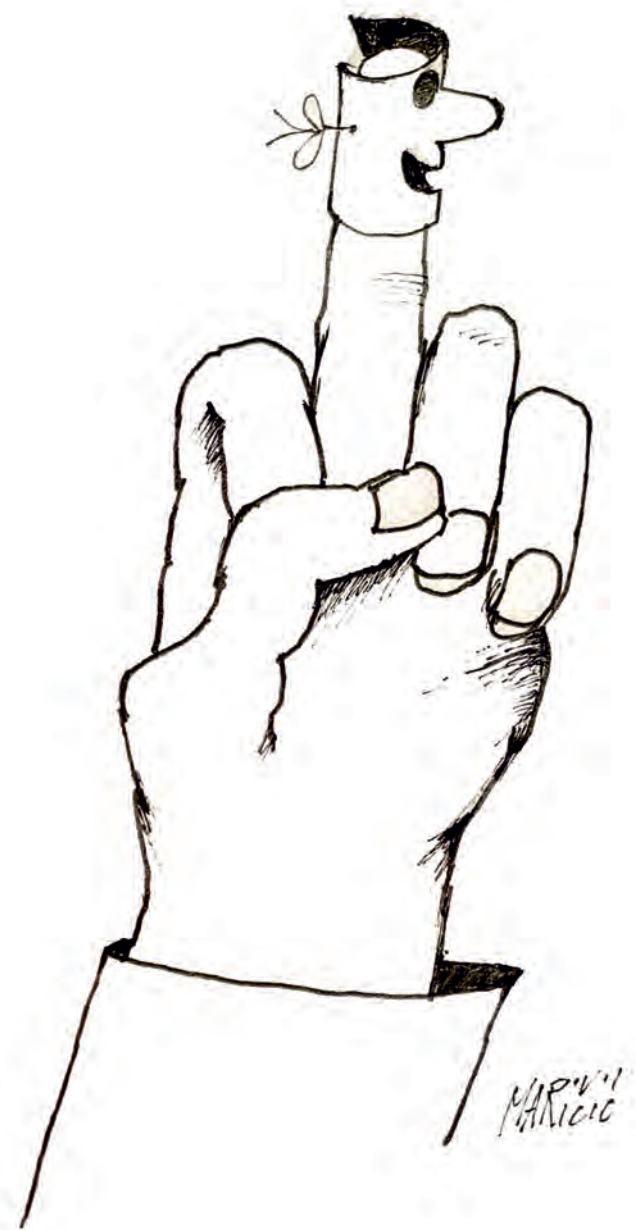
- Profesore, jel mogu početi puštati pacijente?

Doktor ni niš odgovarao i dalje netremice buljeći u luft.

- Doktore, kaj se je dogodilo? – spet mu se obratila zabrinuta sestra.

- Rešile se! – odsutno je promucalo doktor.

Tomislav C.

AFORIZMI

I mi imamo vladu u sjeni. Remetinec.
Izbori su pobjeda ostarjele nade nad ostarjelim iskustvom.
Mnogi saborski zastupnici ne samo da imaju odvojeni život, nego su i odvojeni od života.
Moja mirovina je opasna. Ubija me u pojam.
Moja žena ima samo jedan feler. Mene.
Na putu u pakao nema ograničenja brzine.
Odakle mu za mercedes? Jednostavno – rasprodao je svoj ugled.
On je tako pošten da se svi pitaju što se sve iza toga krije.
Oni svakodnevno gledaju sapunice. Tako kompletiraju svoje neznanje.
Pametna ulizica najređe se ulizuje glupanima.
Pitam se nije li već kranje vrijeme da se na ulazu u Sabor postavi natpis „Tko tebe kamenom, ti njega kruhom“.
Pred njim je velika karijera – jer on zna kada treba siromašnima obećavati, a kada bogatima davati.
Sa zlobnicima uvijek je isto – prljavo, ali zanimljivo.
Slabo vidim, slabo čujem, nemam za popravak televizora. Nisam ni slutio da starost može biti tako ugodna.
Svaka pobjeda ima svoj rok trajanja.
U zraku je lebdio miris skupocjenog parfema. Sigurno je to prošla žena onog jeftinog političara.
Više nisam u dobrim odnosima sa svojim idealima. Preskupi su.
Vladu koja ne zna kuda ide uvijek će podržati oni koji idu istim putem.
Zaslужio je jedinicu iz matematike – računao je da ga policija neće uloviti.
Zagreb nije na Balkanu. Osim kada se igraju nogometne utakmice.

Živko Prodanović

Maškarizmi

- Svako jutro kad se probudim oko mene prazne boce i pune pepeljare, uz mene neko nago tijelo, a u glavi divna pomisao da će i sutra biti ponovo fašnik.
- Koliko je samo izvanrednih glumaca tu oko vas, u vašem životu, svakog dana. Maske su im tako kvalitetne da vi toga niste svjesni.
- *Više se nauči od vlastitih leđa nego od tuđega mozga* - reče Princ Fašnik i prepusti se sudbini.
- Supruga mi se maskirala u ljubavnicu, a ljubavnica u ženu, sad se na maskenbalu – masakriraju.
- Eto i mi danas slavimo fašnik iako imamo cirkus u državi već 365 dana u godini.
- Između dvaju riječi je razmak, a između rečenica često i uzmak.
- Pa šta da pišem humorističke priloge. Samo ubijam vrijeme dok ono ne ubije mene.
- Ne pišite svašta na Facebooku. Mogli bi dobiti Nobelovu nagradu!
- Aforizam treba biti toliko kratak da potpis ispod njega izgleda predugačak.
- Uvijek počnem pisati roman od kraja jer mi se teško suočiti s praznim listom na početku.
- Pa šta da je Hemingway mrtav, ima nas još živih.
- Tekst se čita redak po redak, a autor između njih.
- Spala knjiga na dva slova – J i A.
- Satira je čarobno ogledalo u kojem se vidi svakog osim sebe.
- I ja kao i Sokrat znam da ništa ne znam, ali mene nitko ne spominje.
- Ne zavidite humoristima, puno je umora u crtici humora.
- Pisat ću autobiografiju tek kad saznam sve o sebi govoreći drugima istinu u lice.
- Mnogi su počeli s anonimnim pismima, a završili s memoarima.

Emil Strniša Cipalov

Zahvaljujemo prijateljima
200. SAMOBORSKOG FAŠNIKA
i nadamo se da se vidimo dogodine!

ORGANIZATORI

PARTNERI

MEDIJSKI POKROVITELJI

SPONZORI

Operacija Weiss

U premijerovom kabinetu vladala je sumorna atmosfera. Ogromni radni stol bio je zatrpan hrpom različitih dokumenata, neotvorenih pošiljki, zatim su se tu redale čaše, šalice, košarice s limunom, mandarinama i bananama, gomile različitih lijekova... Zavaljen u kožnu fotelju, s mokrim ručnikom oko glave i s toplomjerom koji mu je virio iz usta, blijed kao krpa, premijer je s vremena na vrijeme ispuštao nekakve neartikulirane glasove i izvodio solilokvije koji su po prilici izgledali ovako: *...oni buju mene... majku im njihovu... i niš ih ni strah... 200 let... 200 let... 200 im Bogova... ma kakva oporba, to su siromaki, ti niš neznaju... ovi žuti, zeleni i šareni vragovi buju mi glave došli... kak samo puntaju narod... 200 let... sunce im njihovo... anarhisti... komunisti... aaaa, došel bum im ja glave!*

Mali Marko se kao mačak šuljao oko šefa i pokušavalo ga primiriti: *- Ma nemojte se toliko sekirati... Sve bu v redu... Bumo i to rešili kak smo i sve drugo... Opustite se i smirite...*

- Ti kak da si z Marsa opal... Opće ne shvaćaš ozbiljnost situacije. Ti buju nam državu zrušili! Em su si napravili i svoju Fašničku republiku, ti ne priznaju našu vlast. Aaaa, ne bu to tak išlo... Daj me pogled kak zgledam, posušil sam se kak božićni bakalar - oprao je šef svoga potčinjenoga, a onda ga u pol glasa zapitao: *- Čuj, stvarno, kak zgledam?*

- Zaistač? Paaa, onak, anemično...

Premijerevo blijedo lice najedamput se pretvorilo u zajapureni, pregrijani, šišteći expreso lonac koji pušta paru na sve strane. Oči samo kaj mu nisu skočile kroz očale, a onda je zaurloao iz sve snage:

- Kaj si rekel? Isprdak jutelovski, i ti buš me zajebaval?

Marko se je pokušao ispričati, ali to je samo pojačavalo šefov bijes. U sljedećih nekoliko minuta spomenu je gotovo sve vrste krupne tegleće stoke, zatim stoku sitnog zuba, brojne žitelje peradarske farme, članove uže i šire Markove familije, biblijska, religijska i mitska bića, Bože mili čega se sve nije dotakao. Uostalom, bio je poznat po suptilnom obraćanju neistomišljenicima, posebno novinarima. Marko se je stisnulo k'o pet banki, pokrio se ušima i stoički pokušao otrpjeti tiradu. Šef je vikao tako glasno, kao da puca 5 gričkih topova pa je u jednom momentu u kabinet uletjelo kompletno osiguranje s pojačanjem. Skuživši situaciju odmah su se i povukli, a šef je svoju verbalnu vratolomiju zaključio:

- Samo pametuj, poslao bum te k Vučku pa njemu soli pamet. Uostalom, tebi i nije važno kod koga delaš, važno je samo da su depovi puni...

Onda je naglo zašutio. Pročeprkao je po jednoj od hrpi papira na stolu i rekao: *- Pozovi mi Svilenoga!*

- Mislite ministra... - jedva je promucuo Marko.

Šef je samo kimnuo glavom.

Kroz nekih pola sata na vratima se pojavio ministar unutarnjih poslova, s vječnom cigaretom u ustima, praćen oblakom dima:

- Što je to toliko važno da nemam mira ni subotom popodne. Jesmo li izgubili koaliciju? Reci!

- Dođi ovdje i sjedi. Moramo nešto važno raspraviti.

- U uho sam se pretvorio...

- Budi ozbiljan! Vidiš, neke se stvari ne odvijaju kako bismo željeli, ima nekih problema koje pod hitno moramo riješiti.

- Ooo, Bože! Pa za to nam ne bi bilo dovoljno 5 mandata!

- Dobro, dobro... Vidi, dolazi karnevalsko vrijeme, a ovi Samoborci i ti njihovi, kako se zovu, Svrake, Prinčevi, Suci, Fiškali, izruguju nas, poštenu državnu vlast, na najjače. Svi nam se smiju, izruguju nas k'o da su nas u kupusu našli. Ni jedna oporba ne ukazuje na naše falinge kao ovi tamo. Pa čovječe, bune narod, otvaraju ozbiljne teme... Moramo im nekako stati na kraj!

- Nemaš brige... Jednostavno ćemo ih zabraniti, ukinuti - rekao je ministar paleći novu cigaretu.

- Ti nisi normalan! Pa to ni Broz nije napravio - zajaukao je premijer. *- Ne možemo to, odmah bi izgubili demokratsku aureolu.*

- Onda možemo napraviti jednokratnu represivnu akciju pod izgovorom čuvanja javnog reda i mira, s tim da ćemo ciljano djelovati da ovi fašnički prvaci dobiju po labrnji.

- O Bože, s kim ja vojsku služim... Mislis napraviti skandal kao s migrantima pa da nas onda cijela Europa opet metne na zub? Moramo napraviti nešto suptilnije.

- Onda ćemo angažirati zabranu... - nije uspio dovršiti rečenicu jer ga je premijer prekinuo.

- Sram te bilo! Kako nazivaš te ljude? Taj vokabular koristi jedino Kaća partizanka i ponekad Orhideja... Ili kako se već zove. Osim toga, to se mora provesti u totalnoj diskreciji. Samo kako?

- Sinulo mi je... Da pokušamo nešto kao s Miljcem? Eeee, to smo maestralno izveli, k'o drug Tito na Neretvi - srušimo most pa ona pravo preko mosta! Tako i nas dvojica, javno izjavimo da smo napravili onu svinjariju, javnost to protumači kao sarkazam, a mi stvarno posao obavili! He, he, he...

- Operacija Schwarz!

- Daj ne klami... Operacija Weiss! Pojma nemaš, trebao bi opet ići u partijsku školu! - ponovo paleći cigaretu osorno ga prekori Svileni.

- Koju partijsku školu? - iskolačio je oči premijer.

- Pa naššššš - zbunjeno je promucuo ministar, ugrizavši se za jezik.

- Da, da, to bi već moglo. Ne mislim na školu, nego... Osobno upozorenje koje nosi javnu konotaciju. Ali, opasno je da se nas dvojica opet upuštamo u to. Jednom je upalilo, ali... Morali bi pronaći nekog pouzdanog i hrabrog da obavi tu zadaću.

- Čuj, Torbarina se sad iskazao kod prihvaćanja ovih građevinskih zakona, hrabro je stao pred struku i pred novinare za našu stvar. I u svezi Vjesnika se dobro držao. On?

- Čovječe, pa prvo bi ga morali poslati na jezični tečaj... Ne dolazi u obzir!

- A Medo, on je dokazano hrabar?

- Medo je s nama radi drugih stvari. Znaš dobro! I pitanje jel bi mogel napisati tak složenu rečenicu.

- Onda nema druge nego - ti i ja!

- Doooobro - nekako nevoljo pristane premijer. - Dakle, napravimo plan! Otići ćemo u Samobor noć uoči pokladnog utorka, odjenut ćemo se u planinarska odijela i sačekati priliku da napišemo što treba. Imat ćemo ruksake, unutra će biti boja i kistovi. Idemo privatnim vozilom, posudil bum od suseda Marka njegov Opel kadet iz 1970., tak da ne bumo sumnjivi. Ti buš izigraval moju ženu pa buš del rubac na glavu...

- Žena, rubac, a imam bradu?

- Nema veze, ako nas tko zaustavi, rekli bumo da si transrodan.

U dogovoreno vrijeme svijetloplavi Opel Kadet vozio je svoju konsprativnu posadu na tajni zadatak u Samobor. Nije sve teklo glatko jer je vozilo nekoliko puta zakašljucalo i stalo pa ga je zbog problema s paljenjem ministar morao gurati. No, ipak su stigli. Parkirali su se pred zgradom Doma umirovljenika i ona potihlo, stalno se osvrćući, krenuli prema gradskom trgu. Prošli su uz zgradu kina, onda skrenuli prema tržnici i preko prolaza uz banku stigli na cilj. Nalukavali su se iza zida prema pozornici, ali nigdje nije bilo ni žive duše. Čak se spustila i nekakva magluština, što im je olakšavalo posao. Oprezno su krenuli prema pozornici i taman kad su stigli do Žganjerovoga haustora, iz pravca Havane naišao je lik u crvenoj jakni vukući za sobom nekakvo čupavo pašče. Premijer je zgrabio Svilenoga i povukao ga u sjenu haustora. Tu su se ščućurili, a onda je Svileni gurnuo šefa u leđa i prošaptao:

- Govno!

- Majmune! - odgovorio mu je iznenađeni šef.

- Govno! - ponovio je ministar.

- Konjino! - nije se dao premijer ogovarajući na uvrede.

- Ma ne to! Ugazili smo u drek! - pojasnio je Svileni.

I zaista - pod oskudnim svjetlom uličnog lampiona, šef je shvatio da obojica stoje u velikom kupu psećih govana.

- Sreća! - uskliknuo je premijer.

Kad je opasnost minula i kad je lik s psom iščeznuo, uputili su se prema mjestu zločina. Vukli su noge po kockama trga pokušavajući se koliko-toliko osloboditi neugodnog, smrdljivog balasta što im se zalijepio za cipele i za sobom ostavljali trag kao na skijalištu. A onda su fletno, manirom vrhunskih profesionalaca, riješili postavljenu si zadaću pa ja u podnožju pozornice, na kulisi, iza njih ostao ogromni crveni napis:

**U VELJAČI JEDNE NOĆI
PRINC FAŠNIK NEĆE DOBRO PROĆIIII**

Ujutro, na pokladni utorak, Petar je kao bez duše ultio u Petrinu sobu i viknuo:

- Metnuli su nam ga!

Gradonačelnica ga je nezainteresirano pogledala zadubljena u dokumente i grafikone koji su ležali na njenom radnom stolu i rekla:

- Koji ti je vrag? Kaj lupetaš?

- Metnuli su nam ga, i to do balčaka - ponovio je Petar.

- Pojma nemam o čem pripovedaš. Meni niko ni niš metnul - odgovorila je rezignirano i odsutno Petra.

Onda joj je zamjenik objasnio cijelu situaciju.

- I? Kaj s tim? - pitala je.

- Kak ne kužiš! Mi smo nekakva nesvrstana politička opcija.

S obzirom da je ova rabota prepoznatljiv rukopis vladajućih, ako spalimo Princa proglasit će nas kolaboracionistima i reći da

podliježemo pritiscima. Ako ga pak ne spalimo, pučanstvo bu nas se odreklo! Možda je najbolje da prekinemo čitavo fašničko događanje i proglasimo nekakvu novu epidemiju.

- Čovječe Božji, ti nisi normalan, na 200-ti fašnik? Kurili su ga svih ovih leta pa bu tak i danas, kaj god tko kaj rekel! - oštro je završila gradonačelnica.

Navečer je u Samoboru bilo redovno stanje: trg je bio prepun maskiranih i nemaskiranih ljudi, štimung je bio na visini, svirali su Roling Stonsi, dijelile su se nagrade najboljim maskama i onda je Sudec zaurloao:

- Kriv je! Skurite ga!

Za to vrijeme su u premijerovom kabinetu on i njegov ministar s pozornošću pratili direktni prijenos TV Zapad, zabavljeni šampanjcem i kavijarom. Regetali su se, davali jedan drugom 5, a ministar je kontinuirano palio debele kubanske cigare. Kad su čuli presudu, šef je uskliknuo:

- A je to! Rešili smo ga se!

- Do druge godine - potihlo je konstatirao Svileni.

Na Čistu srijedu u sjedištu najjače oporbene stranke sazvana je hitna tiskovna konferencija. Njihov predsjednik, s crvenim nosom koji mu je ostao od jučerašnje fešte, izrekao je, ukratko, sljedeći protestni proglas:

- Jučerašnji žalosni događaj u Samoboru potvrđuje naše tvrdnje da u ovoj zemlji nema demokracije i poštivanja civilizacijskih normi. Spaljivanjem Princa Fašnika, beskompromisnog borca za pravdu i bolji život siromašnih, vladajući su prešli crvenu crt i pokazali da im i fizičko uklanjanje protivnika nije strano. Upravo u trenutku kada smo s blagopokojnim spremali čvrsti koalicijski sporazum, silom su ga oteli iz naših redova. Mogu ga blatiti, mogu ga paliti, ali nam ga ne mogu uzeti! Sad je samo pitanje - tko je sljedeći? No, o svemu ćemo obavijestiti i svjetske čelnike koji u mnogome dijele progresivnost i poslanje našeg vrlor druga Princa. Ima li kakvih pitanja?

- Koliko je sati? - čulo se iz mase.

- Sad je točno dvanaest i osam!

- Nos ti posran!

Tomislav C.

200

